

image not found or type unknown

Fecha de publicació:
01/04/2005

Sello Editorial:
Editorial Empúries

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

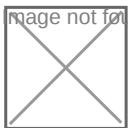
Email: moliva@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

image not found or type unknown

Rudiments de saviesa

Miquel Bauçà Rosselló

Rudiments de saviesa és la lúcida i monumental obra pòstuma del gran poeta mallorquí Miquel Bauçà. La seva mort solitària, que ha trasbalsat el món literari, ha fet encara més enigmàtica la figura d'un autor que només coneixíem pels seus escrits. La lectura de Rudiments de saviesa desmenteix el tòpic de l'autor malalt i fugitiu. Bauçà hi enfila, de manera gairebé obsessiva i amb més contundència que en cap altre llibre, les raons que el van empènyer a abandonar la vida en societat i a recloure's com un ermità: el menyspreu per la gregarietat, la resistència a sotmetre's a la mirada dels altres i a qualsevol consigna col·lectiva, la descoberta dels somnis com a autèntic espai de realització de la humanitat. I, finalment, tal com va demostrar de manera conseqüent al final de la seva vida, la voluntat de morir tot sol, sense exhibir cap mena d'autocommiseració ni hipotecar la seva dignitat amb afectes interessats. Rudiments de saviesa també ens ofereix la mirada distanciada d'un home que assisteix a la dimissió col·lectiva de tot un país i denuncia la deriva suïcida que han pres els catalans.

Miquel Bauçà Rosselló

Miquel Bauçà (Felanitx, 1940-Barcelona, 2004) es va donar a conèixer com a poeta amb *Una bella història* (1962), que havia obtingut el premi Joan Salvat-Papasseit del 1961 amb el títol *Diumenges a la tarda...* Durant una colla d'anys Bauçà va seguir publicant exclusivament poesia —llibres com *El noble joc* (1972), *Poemes* (1973), *Notes i comentaris* (1975; premi Vicent Andrés Estellés) o *Les Mirsines* (1983)—, però el 1985 va irrompre en el camp de la narrativa amb *Carrer Marsala*, que va tenir de seguida un gran ressò i va merèixer els premis Ciutat de Barcelona i Cavall Verd. A mitjan de la dècada dels vuitanta, doncs, amb aquell relat escrit l'estiu del 1974, Bauçà es va instal·lar en l'imaginari dels lectors també com un gran narrador, i fins al 1998 va seguir donant a conèixer tant llibres de versos —*Obra poètica 1959-1983* (1987) i *El crepuscle encén estels* (1992)— com obres narratives: la novel·la *L'estuari* (1990, premi Sant Joan) i els dos relats aplegats en *El vellard*. *L'escarcellera* (1992). Després va venir el canvi: un llibre d'aspecte enciclopèdic, on s'alternen la prosa i el vers, titulat precisament *El Canvi* (1998). A l'obra posterior de Bauçà, tota en versos heptasíl·labs, aquesta petja enciclopèdica hi és encara més patent; són els dos últims llibres que va veure publicats —*Els estats de connivència* (2001) i *Els somnis* (2002)— i els dos que van sortir pòstumament —*Rudiments de saviesa* (2005) i *Certituds immediates* (2007)—. Ara s'hi afegeix una baula imprescindible: *En el Feu de l'Ermitatge*, que va guanyar el premi Miquel de Palol del 1993.